

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illvstrivm Virorvm Poemata

Cesarini, Virginio

Antverpiae, 1662

Ad Galliam. De Morte Dionysii Petavii e Societate Iesv, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-7990

*Felices FABIO vocauit Idus
Fatalem FABIIS¹⁸ diem trecentis.*

18 Idib. Feb. sex & trecenti ex Fabijs Vcienti prælio inter-
emti. Ouid.l.11.Fast.

AD GALLIAM.
DE MORTE
DIONYSII PETAVII
E SOCIETATE IESV,
Cùm Franciscus Barberinus S. R. E.
Cardinalis illi à Poëtis parentari
juberet.

Si vacat, & nostras ciuilia bella Camœnas
Audiri lituos inter & arma sinunt,
Accipe que vates cineri sacramus amico
Carmina, non uno Gallia pressa malo.
Scilicet in longum veniunt tibi tristia morem,
Teq[ue] alia ex alijs fata vicesq[ue] grauant.
Non satis in luctus fuerat, tua pignora, ciues
In te discordes exacuisse manus.
Et Parcæ fecere nefas, commune, sed atrox,
Cui natura nihil quo medeatur habet.

*Felices
iam vocant;*

Sirmondas,¹ quo non aliis Regum acta tuorum
Certior, & regni iura referre, iacet.

Sumserunt etiam, dum Regum scrinia seruas,
In te lanificæ ius, Puteane,² Deæ.

Communis, Puteane, dolor nunc vatibus, olim
Grande decus Clarij præsidiumq; chori.

Nec satis: extincti mors importuna Petavi
Accedit tantis nunc noua causa malis.

Ille filet, paruaq; cinis compostus in urnâ est,
Suada iacet riguis quam super vda genis.

Qualis scissa comas, lacerataq; pectus apertum
Incubuit Pylio commoritura sent.

Ereptum Ligeris plorat natalis alumnum,
Turbatasq; suis fletibus auget aquas.

Ipsa dolet miserum regina Lutetia casum
Funereâ sparsas fronde reuincta comas.

Iure etiam libat lacrymas FRANCISCVS ademto,
Romuleos inter gloria prima Patres.

At bene quod cineri (quid enim non ille meretur?)
Doctorum vatuum carmine iusta paret.

Nam quid felices frustrâ dolor urgeat umbras?
Iustius in laudes ora resoluat amor,

Desine,

¹ Iacobus Sirmondas è Societate IESV, vir totius antiquitatis
eurius inuestigator.

² Petrus Puteanus, Regiae Bibliothecæ Custos ac Præses, lit. ra-
torum erga literatos officiosissimus.

FERDINANDI FVRSTENBERGII. 171

Define, quisquis amas, magni pia busta Petaui
Nil profecturis sollicitare modis.

Quamvis indocilis leges mutare seueras
Vitalem Lachesis ruperit atra colum;
Non omnis tamen ille perit: meliore superstes
Parte sui, volitat docta per ora virum.
Quid metuat Lethen obliuia nigra trahentem
Fluctibus? ignauos torqueat ille metus.

Hic rerum memores fastos, memorandus & illis,
Edidit, & Batauam contudit inuidiam.
Bis senis docuit celeres cum mensibus annos
Munitam certis legibus ire viam.

Aetheriasq; domos animo percurrit, & astra
Diuisit numeris temporibusq; suis.

Hunc adeò egressum nostræ contagia terræ
Vranie famulâ duxit ad astra manu.

Errantesq; globos, mundiq; volubilis orbes
Pandit, & in toto sidera fixa polo.

Quæ super euectus, meriti nunc ciuis Olympi,
Fertur in quætorem, non velut ante, suum.

Nunc illo fruitur propior, totumq; quod ipse est,
Inq; ipso quidquid condidit ipse, videt.

Siue Palæstini regalia carmina vatis
Concinit Argolicis reddita carminibus:

Seu

*Seu Diuum medius, Patrum monumenta reuoluti,
Ingenio Diuos detinet ille suo.
Non igitur tibi vana ferunt solatia Musae:
Tu modo te Superum, Gallia, iunge choris.*

A D

MATHIAM NALDVUM,

S.D.N. ALEXANDRI VII. Pont. Opt.

Max. Medicum intimum, Aphorismos
Hippocratis notis illustratos Flauio Chi-
sio S.R.E. Card. amplissimo dedicantem,

Phæbi sacrarum præsidis Camænarum
Artisq; morbos quæ domare cessantes
Potens medelis, & salubribus succis,
Secunda profert sàpè filia Parcarum,
Decus perenne, maximoq; ALEXANDRO
Dignus Machaon, quid moraris in dias
Emittere auras luminis, senis Coi
Diuina, Nalde, scita? quæ dies longa,
Et imperita turba plurimis mendis
Opplerat, hactenusq; nouerant pauci:
At max, fauente Delio, tuis curis

Deter-